

Ruimtelijke onderbouwing

MFA Deurningen

Gemeente Dinkelland

Documentnummer: I13.033378

Behoort bij besluit

Nummer: U13.022173

d.d.: 25 november 2013

Team Omgevingsvergunning

ad fontem

JURIDISCH BOUWADVIES

ad fontem

JURIDISCH BOUWADVIES

Zenderen, juli 2013

Projectnummer: 13JA033

Opdrachtgever: de heer N. Lansink
n.lansink@duravermeer.nl

Gemeente: Dinkelland
Postbus 11
7590 AA DENEKAMP

Contactpersoon R.C. van der Spek

Ad Fontem J. Klompmaker

Ad Fontem Juridisch Bouwadvies BV

Hoofdstraat 43
7625 PB ZENDEREN
Telefoon 074 – 2557022
Internet www.ad-fontem.nl
Email info@ad-fontem.nl

Ruimtelijke onderbouwing "MFA Deurningen"

Status: ontwerp

Datum: 2013-07-04

Plan identificatie: NL.IMRO.1774.DEUPBMFA2013-0301

INHOUDSOPGAVE

1 INLEIDING.....	5
1.1 AANLEIDING RUIMTELIJKE ONDERBOUWING	5
1.2 LIGGING EN GELDEND BESTEMMINGSPLAN	5
1.3 OPGAVE VOOR HET BESTEMMINGSPLAN.....	7
1.4 LEESWIJZER.....	8
2 GEBIEDSBESCHRIJVING	9
2.1 ONTSTAANSGESCHIEDENIS.....	9
2.2 RUIMTELIJKE STRUCTUUR	9
2.3 FUNCTIONELE STRUCTUUR	10
2.4 NIEUWE SITUATIE	10
3 BELEIDSKADER.....	14
3.1 ALGEMEEN.....	14
3.2 RIJKSBELEID	14
3.3 PROVINCIAAL BELEID.....	16
3.4 GEMEENTELIJK BELEID	19
3.4.1 Welstandsnota	19
3.4.2 Cultuurbeleid	19
4 RANDVOORWAARDEN	21
4.1 ALGEMEEN.....	21
4.2 GELUID.....	21
4.3 BODEM	22
4.4 EXTERNE VEILIGHEID.....	23
4.5 BEDRIJVEN EN MILIEUZONERING.....	24
4.6 LUCHTKWALITEIT	24
4.7 WATER.....	25
4.8 ARCHEOLOGIE	26
4.9 ECOLOGIE	28
5 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	30
6 MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	31
6.1 VOOROVERLEG EN INSpraak	31
7.2 ZIENSWIJZEN	31

1 Inleiding

1.1 Aanleiding ruimtelijke onderbouwing

Op 18 oktober 2011 is door de gemeenteraad van Dinkelland het bestemmingsplan 'MFA Deurningen' vastgesteld. Dit plan zag toe op de bouw van een multifunctionele ruimte en een uitbreiding van de kleedkamers van DSVD, de plaatselijke sportvereniging (voetbal en handbal).

Deze uitbreiding vond zijn weerslag in de dorpsagenda en uitvoeringsagenda die door de Stichting Dorpsbelang Deurningen in samenspraak met de gemeente Dinkelland en de provincie Overijssel in het kader van het project DorsplanPlus is opgesteld. In 12 punten zijn de belangrijkste wensen en behoeften op het gebied van huizenbouw, dorpsinrichting, voorzieningen en activiteiten samengevat in beeld gebracht.

Een van de belangrijke punten was het oprichten van een multifunctionele accommodatie (MFA). Een multifunctionele accommodatie is een accommodatie waar meerdere organisaties, vaak vanuit verschillende achtergronden, met elkaar werken om een divers aanbod van dienstverlening en voorzieningen op elkaar te laten aansluiten. De MFA wordt bestuurd door een stichting.

Door financiële omstandigheden is het destijds beoogde plan niet gerealiseerd.

In 2013 is op 29 januari het bestemmingsplan 'Deurningen' vastgesteld. Ten tijde van de totstandkoming van dit plan is overleg gevoerd met DSVD. In overleg is, op basis van de toen bestaande inzichten en gedachten, een kleinere uitbreiding in het plan meegenomen.

Op dit moment is er echter een concreet bouwplan voor de uitbreiding van de kleedkamers en de realisatie van een multifunctionele ruimte aanwezig. Dit plan reikt echter verder dan het bouwvlak in het geldende bestemmingsplan. Hierdoor is een gedeeltelijke herziening van het geldende bestemmingsplan of een afwijkingsbesluit noodzakelijk. In overleg met de gemeente is gekozen voor de toepassing van artikel 2.12 lid onder a sub 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna projectbesluit). De toepassing van het projectbesluit is mogelijk mits de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

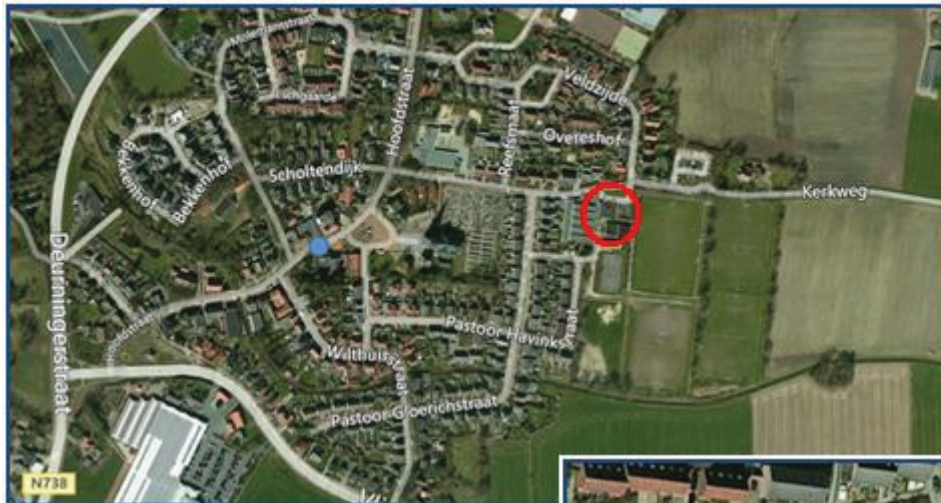
In deze ruimtelijke onderbouwing wordt aangetoond dat de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.

1.2 Ligging en geldend bestemmingsplan

Ligging

De locatie van de MFA ligt bij het sportcomplex aan de Kerkweg 12-14 te Deurningen (zie figuur 1.1). In figuur 1.1. is goed te zien dat het complex aan de oostzijde van Deurningen is gelegen en samen met de voetbalvelden aan het landelijk gebied grenst.

Een sporthal maakt eveneens onderdeel uit van de betreffende gronden.

Figuur 1.1: Ligging MFA in Deurningen

Bron: www.bingmaps

Geldend bestemmingsplan

De projectlocatie ligt binnen de grenzen van het bestemmingsplan 'Deurningen'. Dit bestemmingsplan is op 29 januari 2013 vastgesteld door de raad van de gemeente Dinkelland. Dit plan heeft een conserverend karakter. Plannen die afgerond waren, konden echter in dat bestemmingsplan worden meegenomen. Omdat voor de MFA een aparte procedure was doorlopen kon de toen bestaande uitbreidingswens worden meegenomen.

Het in figuur 1.2 gegeven fragment van de verbeelding van het geldende bestemmingsplan laat zien dat ter plaatse van de uitbreiding de bestemming 'Maatschappelijk' is geprojecteerd. Gronden met deze bestemming zijn met name bestemd voor maatschappelijke voorzieningen met daaraan ondergeschikt wonen, voor zover het de tweede en/of hogere bouwlaag betreft, wegen en paden, water en waterhuishoudkundige voorzieningen, openbare nutsvoorzieningen en groenvoorzieningen.

In dit plan wordt onder maatschappelijke voorzieningen verstaan: 'educatieve, sociaal-medische, museale en sociaal-culturele en levensbeschouwelijke voorzieningen, voorzieningen ten behoeve van sport- en recreatieve voorzieningen en voorzieningen ten behoeve van openbare dienstverlening, alsook ondergeschikte detailhandel en horeca ten dienste van deze voorzieningen'.

Figuur 1.2: Fragment geldende bestemmingsplan

Volgens de bouwregels mogen gebouwen alleen binnen de bouwvlakken worden opgericht. De uitbreiding is binnen de rode cirkel gesitueerd en daardoor buiten het bestaande bouwvlak.

1.3 Opgave voor het bestemmingsplan

Met een projectbesluit is het mogelijk een MFA in Deurningen te realiseren. In de MFA worden onder meer de volgende functies gehuisvest:

- bewegingstherapie;
- behandelkamers
- kleedkamers DSVD;
- multifunctionele ruimte, deze kan door middel van een schuifwand verruimd worden met de ruimte voor bewegingstherapie.

De kleedkamers worden gehuurd van de Stichting MFA. Voor de bestaande sporthal blijft DSVD ook een belangrijke gebruiker ten behoeve van zaalsporten.

Door een maatschap van fysiotherapeuten zal de bewegingstherapie verzorgd worden. Deze maatschap is een gerenommeerde aanbieder van fysiotherapiebehandelingen in Enschede en omstreken.

Binnen de MFA Deurningen zullen zij zich met name richten op mogelijkheden voor fitness en bewegen onder fysiotherapeutische begeleiding. In Enschede en Boekelo beleeft men hiermee een groot succes. Men heeft beweegprogramma's voor verschillende doelgroepen, genaamd Select-Fit. Dit zijn individuele programma's onder deskundige begeleiding.

De bovenstaande faciliteiten zijn een verrijking voor het MFA en het voorzieningenniveau in het dorp.

De activiteiten van de Maatschap van fysiotherapeuten zorgen voor de gewenste activiteiten binnen de MFA gedurende de ochtend- en middaguren. De avonduren zijn voornamelijk bedoeld voor de activiteiten van de MFA.

Daarnaast zijn er nog mogelijke medegebruikers zoals de EHBO-verenigingen, Stichting Welzijn ouderen, Judovereniging Chickara, Basisschool Willibrordus, Yoga vereniging Deurningen, Damesgym Deurningen, Toneelvereniging De Plaank'n Spollers, Katholieke Plattelands Jongeren, Carnavalsvereniging de Nettelkornkes, jongerencarnavalsvereniging De Dwarsliggers, etc.

Door de verschillende functies in de MFA te huisvesten wordt de accommodatie optimaal benut.

1.4 Leeswijzer

De ruimtelijke onderbouwing is in de volgende hoofdstukken nader uitgewerkt. Hoofdstuk 2 beschrijft kort de ontstaansgeschiedenis en de huidige ruimtelijke en functionele kenmerken van Deurningen. Hoofdstuk 3 en hoofdstuk 4 bevatten het kader voor dit bestemmingsplan, dat gevormd wordt door het relevante rijks-, provinciale en gemeentelijke beleid (hoofdstuk 3) en de randvoorwaarden op het gebied van de diverse milieu- en omgevingsaspecten (hoofdstuk 4). Tezamen zijn deze bepalend voor de bebouwings- en gebruiksmogelijkheden binnen het plangebied. In hoofdstuk 5 wordt ingegaan op de economische uitvoerbaarheid, waarna tot slot in hoofdstuk 6 stilgestaan wordt bij de maatschappelijke uitvoerbaarheid.

2 Gebiedsbeschrijving

2.1 Ontstaansgeschiedenis

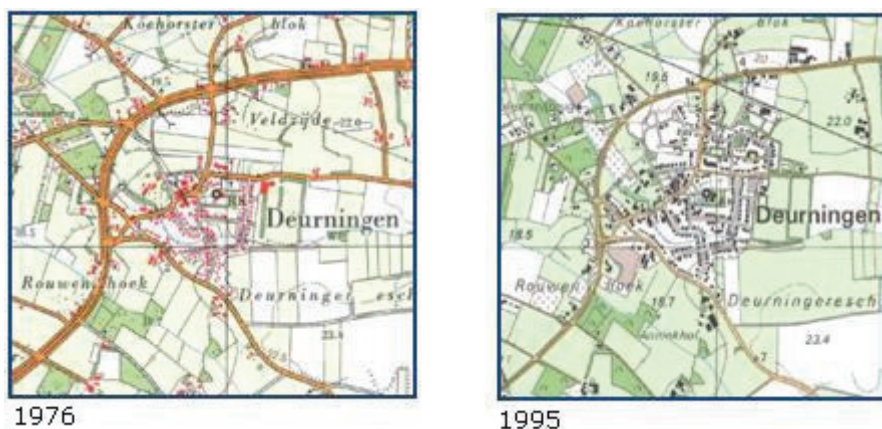
Deurningen is een kerkdorp in de Twentse gemeente Dinkelland, in de provincie Overijssel. Het dorp ligt ten noordoosten van Hengelo. Tot de gemeentelijke herindeling van 1 januari 2001 maakte het dorp deel uit van de gemeente Weerselo. De gemeente Weerselo samen met de gemeenten Denekamp en Ootmarsum tot de gemeente Dinkelland samengevoegd.

De oudste historische vermeldingen van Deurningen, onder vermelding van Thornengen, stammen uit de 12e en 13e eeuw. Thorningen wil zoveel zeggen als plaats met doornstruiken. Van een echt dorp is dan nog geen sprake.

De bewoning van het buurtschap heeft tot diep in de 18e eeuw een verspreid karakter gehad. Deurningen behoorde tot de parochie Oldenzaal. In de Tweede Engelse Oorlog 1665-1667 werd Oldenzaal door de troepen van vorst-bisschop van Münster, Bernhard van Galen, veroverd, zodat er voor de katholieken in deze twee jaren wat meer vrijheid kwam. Het is dan ook in deze tijd dat de Lutte, Rossum, Deurningen en Saasveld zich afgescheiden hebben van de parochie Oldenzaal. Saasveld werd een zelfstandige statie met een eigen pastoor. Deurningen werd tot 1760 toe vanuit Saasveld bediend. De Saasveldse pastoor verlegde na enkele jaren zijn woonplaats naar Deurningen en zo is 1760 het jaar van het ontstaan van een zelfstandige parochie Deurningen geworden.

De bouw van een pastorie was in die tijd eenvoudiger te verwezenlijken dan een kerk, waarvoor allerlei beperkende bepalingen golden. In 1781 is een pastoorshuis gereed gekomen. In 1787 was de eerste kerk gereed. Onder het pastoraat van Albertus Teusse wordt de oude kerk afgebroken en door een nieuwe vervangen. Deze wordt op 18 november 1830 ingezegend. Helaas was de nieuwe kerk ondeugdelijk afgewerkt, zodat in 1912 de R.K. St. Plechelmuskerk zijn voorganger vervangt.

In figuur 2.1 is Deurningen weergegeven in de jaren 1976 en 1995. Hierop zijn de bebouwing van het sportcomplex en de sportvelden goed herkenbaar.

Figuur 2.1: Deurningen met aan de Kerkweg de sportvelden (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

2.2 Ruimtelijke structuur

De ruimtelijke karakteristiek van Deurningen wordt voor een belangrijk deel bepaald door de historische ontwikkeling van het oude dorp. Ruimtelijk komt dit voornamelijk tot uitdrukking in het patroon van wegen, straten en paden, dat in hoofdlijnen vrijwel ongewijzigd is gebleven in de loop van de eeuwen, de aanwezigheid van karakteristieke beplanting (eiken) en de situering van een drietal voormalige oude boerderijen.

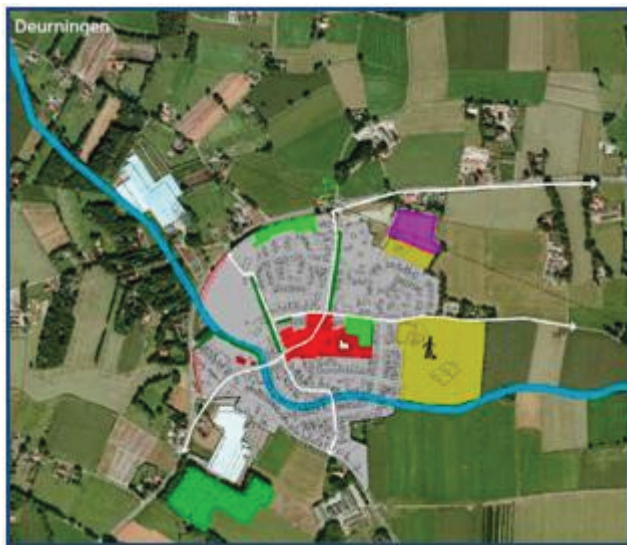
Uit architectonisch oogpunt beschouwd zijn er weinig historisch waardevolle bouwwerken behouden gebleven. De ruimtelijke karakteristiek is daarom ook meer van stedenbouwkundige dan van architectonische aard.

De bestaande bebouwing waarin de MFA wordt gerealiseerd is niet aangemerkt als een historisch waardevol bouwwerk. Ook hier is sprake van een meer stedenbouwkundige karakteristiek dan van een architectonische karakteristiek.

2.3 Functionele structuur

De basisvoorzieningen zijn in de kern aanwezig. Voor de centrum- en verzorgingsfunctie is Deurningen aangewezen op Hengelo of Oldenzaal.

In figuur 2.2 zijn de verschillende gebieden van Deurningen weergegeven. In het rood het dorpshart. De winkelveorzieningen in Deurningen bevinden zich hoofdzakelijk langs de Hoofdstraat en rondom het St. Plechelmusplein.

Figuur 2.2: Globale huidige ruimtelijke en functionele structuur Deurningen (bron: concept Structuurvisie Dinkelland)

In het grijs is de bestaande bebouwing. Het overgrote deel van de bebouwing in Deurningen heeft een woonfunctie. In het paars is het gebied aangegeven waar enkele bedrijven aanwezig zijn. Aan de oostzijde van het dorp bevindt zich een groot sportterrein en in het noordoosten een tennispark (geelgroene gebieden in figuur 2.2). Aan de randen van het dorp zijn ter hoogte van de Deurningerstraat grotere groenstroken aanwezig. Het groen heeft zowel een recreatieve als een ecologische functie. De groenstroken lopen via de rondweg over in een open Twents agrarisch landschap. Dwars door de kern loopt in het blauw van noordwest naar het oosten de Deurningerbeek.

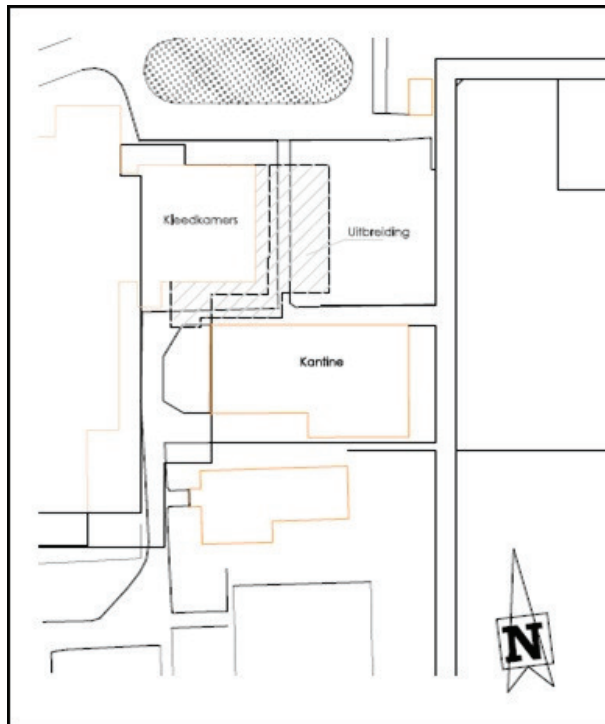
In de bestaande bebouwing van het sportcomplex die deels wordt uitgebreid ten behoeve van de MFA worden momenteel twee bestaande horeca exploitaties gevoerd. Te weten van de sportvereniging DSVD in de sportkantine en de Stichting Dorpshuis Deurningen in het sportcafé. Ook is er in de bestaande bebouwing een sporthal gehuisvest en vindt er kinderopvang plaats.

Deze functies blijven ook in nieuwe situatie gehandhaafd.

2.4 Nieuwe situatie

Zoals beschreven in de inleiding ziet het bouwplan toe op de uitbreiding van de kledkamers en de realisatie van een multifunctionele ruimte. In figuur 2.3 is de ligging van de uitbreiding aansluitend op

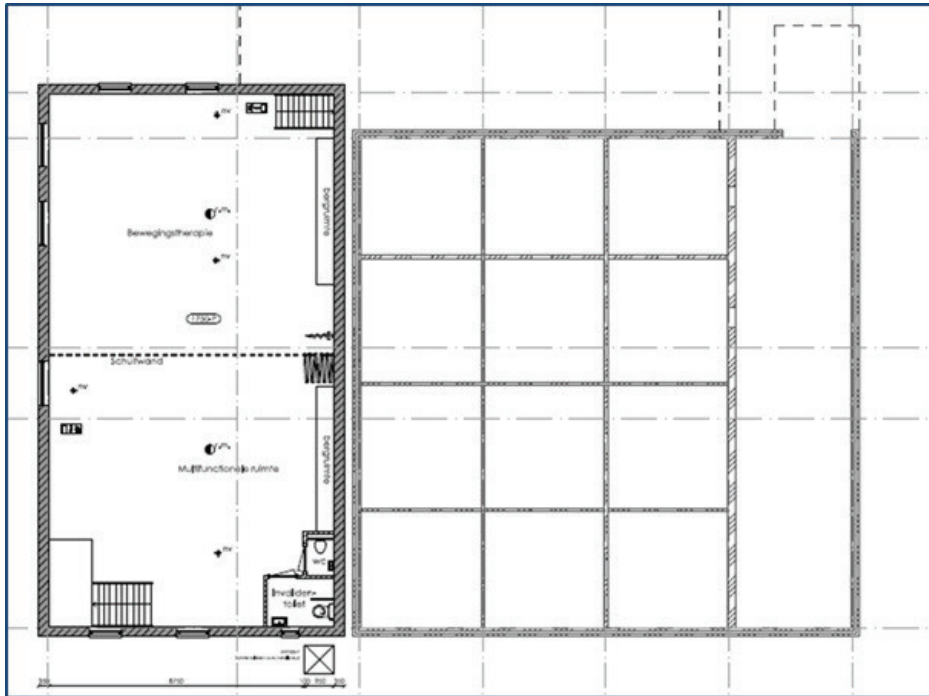
de bestaande bebouwing weergegeven. De indeling van de ruimten is weergegeven in de figuren 2.4 en 2.4a. De gevelaanzichten zijn in figuur 2.5 weergegeven.

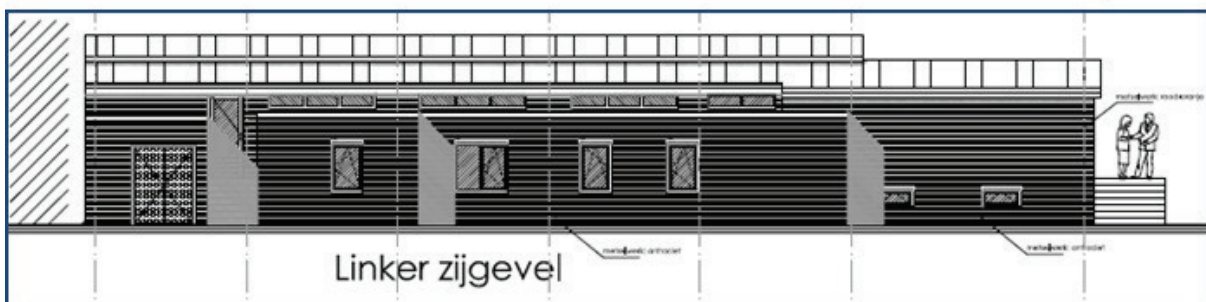
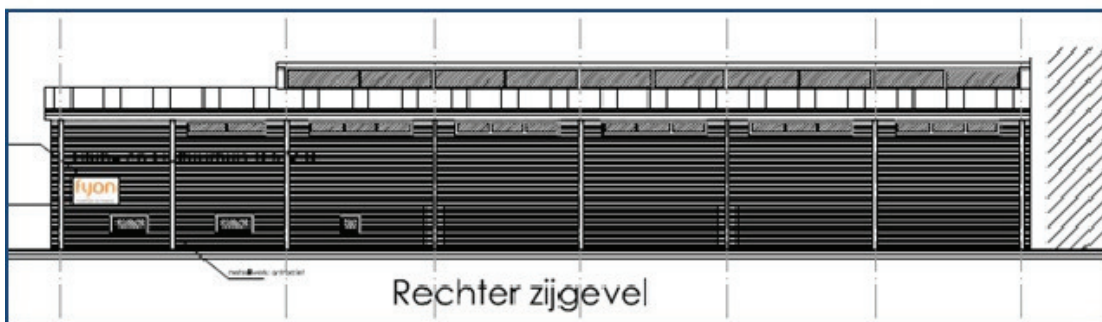
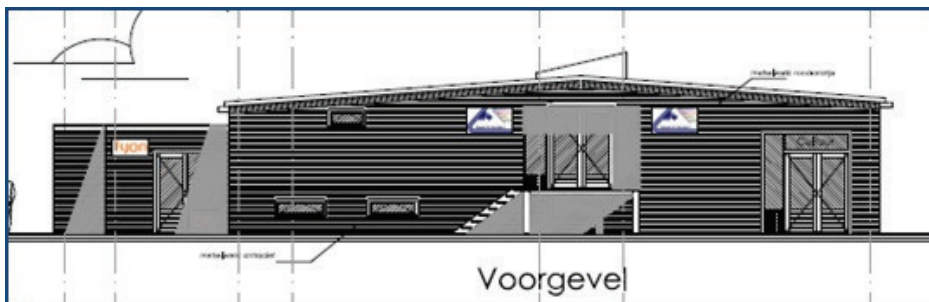
Figuur 2.3: Situatie uitbreiding aansluitend op bestaande bebouwing

Figuur 2.4: Indeling ruimten begane grond

Figuur 2.4a: Kelder

Figuur 2.5: Aanzicht van de gevels

De multifunctionele ruimte is half verdiept in het plan opgenomen. Tot ongeveer 2 m wordt er onder maaiveld gebouwd. Raamopeningen boven maaiveld geven licht in die ruimte. Op de begane grond (ca 1.30 m boven maaiveld) zijn de kleedkamers en behandelruimten gesitueerd.

De maximale bouwhoogte bedraagt 5,30 m. De kap heeft een flauwe helling, waarbij de goothoogte op ongeveer 3,80 m ligt. Het totale plan behelst een oppervlakte van circa 650 m.

De in figuur 2.3 gearceerd aangegeven ruimte ligt buiten het bouwvlak van het huidige bestemmingsplan 'Deurningen'. Omdat het bestemmingsplan zelf geen mogelijkheden biedt de beoogde uitbreiding te realiseren dient een uitgebreide procedure te worden gevolgd. Deze is gevonden in de toepassing van artikel 2.12 lid 1 onder a sub 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Het bouwplan is voorgelegd aan de welstandscommissie. De welstandscommissie heeft geoordeeld dat het plan aan redelijk eisen van welstand voldoet.

3 Beleidskader

3.1 Algemeen

Bij het opstellen van een bestemmingsplan of een projectbesluit moeten gemeenten rekening houden met het relevante beleid van de diverse (hogere) overheden. Voor de beoogde ontwikkeling vormt het ruimtelijk beleid van de provincie Overijssel en het eigen gemeentelijke beleid het belangrijkste kader.

Op 1 juli 2008 is de Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden. Doel van de wet is een slagvaardiger doorwerking en uitvoering van het ruimtelijk beleid. Daartoe wordt in de Wro, op zowel rijks-, provinciaal als gemeentelijk niveau, een duidelijk onderscheid gemaakt tussen strategische visie en juridisch bindend beleid.

3.2 Rijksbeleid

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld en van kracht geworden. In deze visie geeft het kabinet een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau.

In de structuurvisie worden belangrijke andere accenten geplaatst op het brede gebied van ruimtelijke ordening en bestuurlijke verantwoordelijkheden. Het betekent voor de ruimtelijke ordening in brede zin een decentralisatie van rijkstaken en bevoegdheden en actualisatie van het Nationaal Ruimtelijk Beleid. De SVIR vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak, de structuurvisie voor de Snelwegomgeving en de ruimtelijke doelen en uitspraken in de PKB Tweede structuurschema Militaire terreinen, de Agenda Landschap, de Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta.

In de SVIR is vastgesteld dat voor een beperkt aantal onderwerpen de bevoegdheid om algemene regels te stellen zou moeten worden ingezet. Het gaat om de volgende nationale belangen: Rijksvaarwegen, Project Mainportontwikkeling Rotterdam, Kustfundament, Grote rivieren, Waddenzee en waddengebied, Defensie, Ecologische hoofdstructuur, Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, Hoofdwegen en hoofdspoorwegen, Elektriciteitsvoorziening, Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen, en Primaire waterkeringen buiten het kustfundament en IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte).

Ten aanzien van Oost-Nederland is het volgende in de SVIR beschreven.

De MIRT-regio Oost-Nederland bestaat uit de provincies Overijssel en Gelderland. Opgaven van nationaal belang in dit gebied zijn:

- Het waar nodig verbeteren van de internationale achterlandverbindingen (weg, spoor en vaarwegen) die door Oost Nederland lopen. Dit onder andere ten behoeve van de mainports Rotterdam en Schiphol.
- Het formuleren van een integrale strategie voor het totale rivierengebied van Maas en Rijntakken (Waal, Nederrijn, Lek en de IJssel, deelprogramma rivieren van het Deltaprogramma) en de IJsselvechtdelta (deelprogramma's zoetwater en rivieren) voor waterveiligheid in combinatie met bereikbaarheid, ruimtelijke kwaliteit, natuur, economische ontwikkeling en woningbouw;
- Het tot stand brengen en beschermen van de (herijkte) EHS, inclusief de Natura 2000 gebieden (zoals de Veluwe);
- Het robuust en compleet maken van het hoofdenrgienetwerk (380 kV), onder andere door het aanwijzen van het tracé voor aansluiting op het Duitse hoogspanningsnet.

Oost-Nederland omvat veel natuurgebieden (bijvoorbeeld de Natura 2000 gebieden de Veluwe, de Sallandse Heuvelrug en de Weerribben) en levert daarmee een belangrijke bijdrage aan het (inter-) nationale natuurnetwerk voor biodiversiteit. Daarnaast kent de regio belangrijke cultuurhistorische waarden (de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Limes). Tegelijkertijd is er in Oost-Nederland een aantal gebieden waar de effecten van bevolkingsdaling nu nog niet voelbaar zijn, maar op termijn wel voelbaar zullen zijn (zogenaamde anticipeergebieden).

Kennis en innovatie zijn de stuwende krachten van de economie van dit gebied. In Oost-Nederland manifesteren zich voornamelijk de volgende drie economische concentraties: Food Valley in en rond Wageningen (topsector agrofood), Health Valley in en rond Nijmegen (topsector life sciences) en nanotechnologie in Twente (topsector high tech systemen en materialen).

De (internationale) achterlandverbindingen (weg, spoor en vaarwegen) die door Oost-Nederland lopen zijn van internationaal belang voor het functioneren van de mainports en daarmee de topsector logistiek. Een burgerluchthaven Twente kan in regionaal ruimtelijk-economisch perspectief bijdragen aan de internationale bereikbaarheid van de Euregio.

Ten zuiden van Enschede ligt het tracé voor het hoofdenenergienetwerk (380 kV) richting Duitsland. De afstand tot de projectlocatie is voldoende ruim, waardoor de gewenste ontwikkeling niet in strijd is met dat onderdeel van de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.

Voor het juridisch borgen van de nationale belangen uit deze Structuurvisie heeft het Rijk op basis van de Wet ruimtelijke ordening, twee besluiten waarmee dat mogelijk is. Deze twee besluiten zijn verschillend van elkaar in aard (beleidsmatig versus procesmatig):

- Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Dit geeft de juridische kaders die nodig zijn om het vigerend ruimtelijk beleid te borgen.
- Het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Het Bro stelt vanuit de rijksverantwoordelijkheid voor een goed systeem van ruimtelijke ordening juridische kaders aan de processen van ruimtelijke belangenafweging en besluitvorming bij verschillende overheden. De ladder van duurzame verstedelijking wordt in 2012 opgenomen in het Bro.

Het MFA betreft een uitbreiding van bestaande bebouwing en zal het groene karakter van het Landschap Noordoost Twente niet ontwrichten. Daarnaast bevordert het MFA een vitaal platteland, het vormt namelijk een ontmoetingsplaats voor de inwoners van de kern Deurningen. Ook zorgt het MFA voor het behoud van vitale voorzieningen voor de kern Deurningen.

Het onderhavige planologische kader maakt dan ook geen inbreuk op de hiervoor beschreven Nationale belangen.

Waterbeleid

Een ander belangrijk onderwerp in het rijksbeleid is duurzaam waterbeheer. De Europese Kaderrichtlijn Water, die sinds 2000 van kracht is, speelt hierbij een belangrijke rol. De richtlijn moet er immers voor zorgen dat de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater in Europa in 2015 op orde is. Dit betekent dat de rijksoverheid streeft naar een watersysteem dat zoveel mogelijk de natuurlijke situatie (zonder ingrepen van de mens) benadert. Het streven is onder andere gericht op het behouden en vergroten van de ruimte voor water, waar mogelijk vasthouden van water en verbetering van de waterkwaliteit.

In hoofdstuk 4 (paragraaf 4.7) wordt nader op de waterhuishoudkundige belangen ingegaan.

Milieuwetgeving

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is diverse (milieu)wetgeving van toepassing, waaronder de wet luchtkwaliteit, de Flora- en faunawet, Wet op de archeologische monumentenzorg, wet geluidhinder, besluit externe veiligheid, etc. Ook deze aspecten worden in hoofdstuk 4 nader belicht.

3.3 Provinciaal beleid

De Omgevingsvisie Overijssel 2009 is het integrale provinciale beleidsplan voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. De Omgevingsvisie is samen met de Omgevingsverordening op 1 juli 2009 vastgesteld door Provinciale Staten en op 1 september 2009 in werking getreden.

Leidende thema's voor de Omgevingsvisie zijn:

- Duurzaamheid;
- Ruimtelijke kwaliteit.

De hoofdamijsie van de Omgevingsvisie is een toekomstvaste groei van welvaart en welzijn met een verantwoord beslag op de beschikbare natuurlijke hulpbronnen en voorraden. Enkele belangrijke beleidskeuzes waarmee de provincie haar ambities wil realiseren zijn:

- door meer aandacht voor herstructurering wordt ingezet op een breed spectrum aan woon-, werk- en mixmilieu's; dorpen en steden worden gestimuleerd hun eigen kleur te ontwikkelen;
- investeren in een hoofdinfrastructuur voor wegverkeer, trein, fiets en waarbij veiligheid en doorstroming centraal staan;
- zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik bij bebouwing door hantering van de zogenaamde 'SER-ladder'; deze methode gaat ervan uit dat eerst het gebruik van de ruimte wordt geoptimaliseerd, dan de mogelijkheid van meervoudig ruimtegebruik wordt onderzocht en dan pas de mogelijkheid om het ruimtegebruik uit te breiden, wordt bekeken; hierbij is afstemming tussen gemeenten over woningbouwprogramma's en bedrijfslocaties noodzakelijk;
- ruimtelijke plannen ontwikkelen aan de hand van gebiedskenmerken en keuzes voor duurzaamheid.

De opgaven, kansen, beleidsambities en ruimtelijke kwaliteitsambities voor de provincie zijn in de Omgevingsvisie Overijssel 2009 geschetst in ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving en stedelijke omgeving.

Om de ambities van de provincie waar te maken, bevat de Omgevingsvisie een uitvoeringsmodel. Dit model is gebaseerd op drie niveaus, te weten:

1. generieke beleidskeuzes;
2. ontwikkelperspectieven;
3. gebiedskenmerken.

Deze begrippen worden hieronder nader toegelicht.

Generieke beleidskeuzes.

Generieke beleidskeuzes zijn keuzes die bepalend zijn voor de vraag of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. In deze fase wordt beoordeeld of er sprake is van een behoefte aan een bepaalde voorziening. Ook wordt in deze fase de zgn. "SER-ladder" gehanteerd. Deze komt er kort gezegd op neer dat eerst bestaande bebouwing en herstructurering worden benut, voordat er uitbreiding kan plaatsvinden.

Andere generieke beleidskeuzes betreffen de reserveringen voor waterveiligheid, randvoorwaarden voor externe veiligheid, grondwaterbeschermingsgebieden, bescherming van de ondergrond (aardkundige en archeologische waarden), landbouwontwikkelingsgebieden voor intensieve

veehouderij, begrenzing van Nationale Landschappen, Natura 2000-gebieden, Ecologische Hoofdstructuur en verbindingzones etc. De generieke beleidskeuzes zijn veelal normstellend.

Ontwikkelingsperspectieven.

Als uit de beoordeling in het kader van de generieke beleidskeuzes blijkt dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling aanvaardbaar is, vindt een toets plaats aan de ontwikkelingsperspectieven. In de Omgevingsvisie is een spectrum van zes ontwikkelperspectieven beschreven voor de groene en stedelijke omgeving. Met dit spectrum geeft de provincie ruimte voor het realiseren van de in de visie beschreven beleids- en kwaliteitsambities.

De ontwikkelperspectieven geven richting aan wat waar ontwikkeld zou kunnen worden. Daar waar generieke beleidskeuzes een geografische begrenzing hebben, zijn ze consistent doorvertaald in de ontwikkelingsperspectieven. De ontwikkelingsperspectieven zijn richtinggevend en bieden de nodige flexibiliteit voor de toekomst.

Gebiedskenmerken.

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisure-laag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. Het is de vraag 'hoe' een ontwikkeling invulling krijgt.

Aan de hand van de drie genoemde niveaus kan worden gezien of een ruimtelijke ontwikkeling mogelijk is en er behoefte aan is, waar het past in de ontwikkelingsvisie en hoe het uitgevoerd kan worden.

Toetsing van het initiatief aan de uitgangspunten Omgevingsvisie Overijssel 2009

Indien het concrete initiatief wordt getoetst aan de Omgevingsvisie Overijssel ontstaat globaal het volgende beeld.

Generieke beleidskeuzes

De beoogde uitbreiding van de kleedkamers en het realiseren van een multifunctionele ruimte liggen binnen het stedelijke gebied van Deurningen. Er wordt direct aangesloten op bestaande bebouwing. Het realiseren van een multifunctioneel centrum elders in Deurningen is niet zonder meer mogelijk. Omdat het sportcomplex al een belangrijke functie inneemt in Deurningen is het logisch ook hier de multifunctionele ruimte te situeren. Met de uitbreiding wordt geen aanslag gepleegd op de groene omgeving.

Het plan voldoet aan de uitgangspunten van de SER-ladder.

Ontwikkelingsperspectieven

In de omgevingsvisie worden diverse ontwikkelingsvisies uitgewerkt. Voor dit plan geldt de ontwikkelingsvisie "Dorpen en kernen als veelzijdige leefmilieus". Dit ontwikkelingsperspectief gaat uit van een veelzijdige mix van woon- en werkmilieus elk met een eigen karakteristiek. De identiteit en eigenheid van de kernen is leidend bij opgaven als herstructurering, inbreiding en uitbreiding. De nadruk komt steeds meer te liggen op het creëren van een breed spectrum aan gemengde milieus van woningen, werkruimtes, bedrijven, voorzieningen en recreatieve mogelijkheden die voortbouwen op de karakteristieke opbouw van het dorp of kern. Hierbij kan het omliggende landschap beter bereikbaar worden gemaakt door open en zorgvuldig ingerichte dorpsranden.

Het initiatief sluit naadloos aan op de bestaande bebouwing en brengt geen aantasting van de groene omgeving met zich mee. Nu geen sprake is van uitbreiding in en aantasting van het landelijk gebied wordt voldaan aan de uitgangspunten van de omgevingsvisie.

Gebiedskenmerken

Bij toetsing van het ruimtelijke initiatief aan de gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) is van belang dat de locatie gelegen is in stedelijk gebied (zie ontwikkelingsperspectief). Bij het raadplegen van de specifieke lagen blijkt dat de natuurlijke laag, de laag van het agrarisch cultuurlandschap, de stedelijke laag en de lust- en leisurelaag enkele kenmerken geven aan het gebied waarbinnen het plangebied is gelegen.

De 'natuurlijke laag'

Het plangebied is op de gebiedskenmerkenkaart de 'Natuurlijke laag' aangeduid met het gebiedstype 'Dekzandvlakte en ruggen'. Dit zijn gebieden met een afwisseling van opgewaaide ruggen en uitgesleten beekdalen en de daarbij horende hoogteverschillen. Opvallend is de overwegend oost-west georiënteerde richting van ruggen en dalen. Dekzandvlakten en ruggen dienen een beschermende bestemming te krijgen gericht op de instandhouding van het huidige reliëf. Als ontwikkelingen plaatsvinden dan dragen deze bij aan het beter zichtbaar maken en beleefbaar maken van hoogteverschillen en het watersysteem. Beiden zijn uitgangspunt bij inrichting. De strekkingsrichting van het landschap, gevormd door de afwisseling van beekdalen en ruggen, dient uitgangspunt te zijn. Hiermee dient bij de planuitwerking rekening te worden gehouden.

De locatie waar de uitbreiding is gelegen, heeft de specifieke kenmerken niet meer. Met de bouw van de sportaccommodatie en de sportvelden zijn de betreffende kenmerken al geval verloren gegaan. De realisatie van het plan brengt daarom geen onevenredige nadelen met zich mee voor deze kenmerken.

De 'laag van het agrarisch cultuurlandschap'

Het plangebied is op de gebiedskenmerkenkaart de 'Laag van het agrarisch cultuurlandschap' aangeduid met het gebiedstype 'essenlandschap'. Het essenlandschap is het oudste agrarische landschapstype van Nederland; het stamt uit de vroege Middeleeuwen. Bewoners vestigden zich op de rand van de grote dekzandcomplexen. Hier werden op de grens van hoge dekzandruggen en lage beekdalen nederzettingen en boerenhoeven gebouwd; de dorpen en boerderijen lagen als een krans in de flank van de dekzandruggen.

Van een essenlandschap is ter plaatse van het sportcomplex en op de uitbreidingslocatie geen sprake meer. De realisatie van het plan brengt dan ook geen nadelige gevolgen met zich mee voor de specifieke kenmerken van het essenlandschap.

De 'Stedelijke laag'

Het plangebied is op de gebiedskenmerkenkaart de 'Stedelijke laag' aangeduid met het gebiedstype 'woonwijken 1955 - nu'. De woonwijken van na 1955 zijn grotendeels planmatig ontworpen en gerealiseerd. Dat heeft geleid tot een per wijk kenmerkende hoofdstructuur met eigen aard, maat en karakter (patroon van o.a. hoofdroutes en wegen, wooneenheden en parken en groenstructuur). Functies zijn meestal ruimtelijk van elkaar gescheiden. Het behoud van eigen karakter is belangrijk. Als ontwikkelingen plaatsvinden in naoorlogse wijken dan voegt de bebouwing zich in de aard, maat en het karakter van het grotere geheel maar is als onderdeel daarvan wel herkenbaar.

De bouwlocatie ligt binnen het als zodanig aangegeven stedelijk gebied. De uitbreiding sluit direct aan op de bestaande bebouwing. De omvang van de uitbreiding past bij de schaal van het sportcomplex. Het plan past derhalve binnen de uitgangspunten van de stedelijke laag.

De 'Lust- en leisurelaag'

Binnen de 'lust- en leisurelaag' heeft de betreffende locatie geen specifieke kenmerken.

Omgevingsverordening

De wijze waarop aan het beleid uit de Omgevingsvisie uitvoering moet worden gegeven is vastgelegd in de Omgevingsverordening. In de omgevingsverordening is bijvoorbeeld vastgelegd waaraan de woonvisie van een gemeente moet voldoen en hoe wordt omgegaan met nieuwe woningbouwlocatie.

De Omgevingsverordening richt zich net zo breed als de Omgevingsvisie op de fysieke leefomgeving in de provincie Overijssel. De Omgevingsverordening heeft de status van:

- ruimtelijke verordening in de zin van artikel 4.1 Wet ruimtelijke ordening
- milieuverordening in de zin van artikel 1.2 Wet milieubeheer;
- waterverordening in de zin van de Waterwet;
- verkeersverordening in de zin van artikel 57 van de Wegenwet en artikel 2A van de Wegenverkeerswet.

De Omgevingsverordening is een uitvoeringsmodel van de Omgevingsvisie en is opgesteld in de vorm van voorschriften. In veel voorschriften is gekozen voor proces- en motiveringsvereisten. In de Omgevingsverordening moet elk inhoudelijk thema geregeld zijn, waar de provincie de mogelijkheid op wil hebben om juridische instrumenten in te kunnen zetten. Het inzetten van juridische instrumenten vindt plaats op basis van de interventieladder.

De uitbreiding van het sportcomplex en de realisatie van een multifunctionele ruimte leveren geen strijd op met de omgevingsverordening. De uitbreiding is niet grootschalig en vindt plaats binnen bestaand stedelijk gebied. Er is geen sprake van nieuwe bebouwing in het landelijk gebied.

Conclusie toetsing aan provinciaal beleid

Geconcludeerd kan worden dat de in deze ruimtelijke onderbouwing besloten ruimtelijke ontwikkeling in overeenstemming is met het in de Omgevingsvisie Overijssel 2009 verwoorde en in de Omgevingsverordening verankerde provinciaal ruimtelijk beleid.

3.4 Gemeentelijk beleid

3.4.1 Welstandsnota

Het welstandsbeleid voor Dinkelland is vastgelegd in de 'Welstandsnota Gemeente Dinkelland' (vastgesteld in mei 2004). Vergunningplichtige aanvragen worden getoetst aan de welstandscriteria in deze nota. Voor de hier beschreven uitbreiding zijn de welstandscriteria met betrekking tot Deurningen van belang.

Het voorgenomen bouwplan betreft, gelet op de ligging aan de dorpsrand, een beeldbepalend plan (entree oostzijde Deurningen via de Kerkweg). Het plan sluit aan op de bestaande bebouwing. Zowel met dit gegeven als de ligging aan de rand van het dorp is bij het ontwerp rekening gehouden.

In de welstandsnota heeft het sportcomplex de aanduiding 'G3' en maakt het onderdeel uit van sportterreinen en recreatiegebieden. Deze gebieden zijn planmatig aangelegd. De gebieden hebben vooral een recreatieve functie en zorgen voor het 'groene' gezicht van een gebied.

Voor deze gebieden geldt het BASIS niveau van welstand. Hoewel sprake is van een uitbreiding aan een bestaand gebouw, is rekening gehouden met de Gebiedsgerichte criteria voor sportterreinen en recreatieve gebieden.

3.4.2 Cultuurbeleid

De gemeente Dinkelland heeft een cultuurbeleid waarin haar doelen op het gebied van cultuur zijn uitgesproken. Hierin staan verschillende onderwerpen centraal. Het samenvoegen van de diverse

functies in de vorm van een MFA aan de Kerkweg te Deurningen is geheel in lijn met het cultuurbeleid. De huisvesting van verschillende functies zorgt voor een meervoudig gebruik van de bestaande bebouwing. Met betrekking tot Kulturhusen wordt in dit beleid onder meer gesteld dat er efficiënter gebruik van huisvesting plaats moet vinden, dat burgers dichtbij een veelzijdig aanbod moet worden aangeboden en dat het kan dienen als ontmoetingsplaats.

4 Randvoorwaarden

4.1 Algemeen

Een ruimtelijk plan moet getoetst worden aan actuele wettelijke en beleidsmatige eisen.

Omgevingsaspecten voor mens en natuur spelen daar een belangrijke rol in. Europese richtlijnen over deze omgevingsaspecten, die steeds meer in de landelijke wetgeving verankerd zijn, werken door in de bescherming van de menselijke en natuurlijke omgeving.

Wat betreft de menselijke omgevingskwaliteit is een toets aan veiligheid, luchtkwaliteit en geluidhinder verplicht. Ter behoud van de omgevingskwaliteit wordt eveneens een cultuurhistorische- en archeologische toets in het plan opgenomen ter bescherming van het cultuurhistorisch archief. Ook is de watertoets een verplicht onderdeel op grond van het Besluit ruimtelijke ordening.

Tot slot verplichten de Flora- en faunawet en de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 tot een ecologische toets van ruimtelijke plannen. In de onderstaande paragrafen wordt aan al deze aspecten aandacht besteed.

4.2 Geluid

In een bestemmingsplan of een ruimtelijke onderbouwing moet rekening gehouden worden met geluidhinder. Ten aanzien van het aspect geluid is de *Wet geluidhinder* (Wgh) bepalend. Deze onderscheidt drie vormen van geluidhinder:

- wegverkeerslawaai;
- industrielawaai;
- spoorweglawaai.

De wet geeft (voorkeurs) grenswaarden voor de geluidbelasting op de gevel van geluidgevoelige functies zoals woningen. Bij het vaststellen van een bestemmingsplan of een projectbesluit dienen deze grenswaarden in acht te worden genomen.

In de MFA zijn verschillende functies gevestigd: sporthal, bewegingstherapie, kinderopvang, kantine en vergaderruimtes. De sporthal is een bestaand gebouw en in de huidige aanbouw van de sporthal zijn kleedkamers en is een kinderopvang gevestigd.

Met dit plan is men voornemens het bestaande gebouw te verbouwen aan de zijde van de sportvelden (ten oosten van de bestaande bebouwing) waarbij onder andere het aantal kleedkamers wordt uitgebreid en een multifunctionele ruimte wordt gerealiseerd.

Bij een eerder plan, dat ruimer was dan het gebied dat in deze ruimtelijke onderbouwing is beschreven, is een akoestisch onderzoek uitgevoerd.

Het akoestisch onderzoek is uitgevoerd om te bepalen of deze functies geluidtechnisch mogelijk zijn naast elkaar. Tegen de sporthal wordt een kinderopvang gerealiseerd. Tevens is onderzocht wat de invloed is van de MFA naar de woningen in de omgeving. Deze ruimten waren blijkens het onderzoeksrapport dicht bij de bestaande woningen gesitueerd dan het onderhavige bouwplan.

Interne overdracht:

Het gaat hierbij om de opbouw van de scheidingsconstructies tussen de ruimten van de kinderopvang en de sporthal en de aangrenzende verkeersruimten.

Uitgangspunt hierbij zijn de eisen ten aanzien van lucht en contactgeluid uit het Bouwbesluit.

Voor de interne geluidoverdracht worden in het akoestisch onderzoek adviezen gegeven in hoofdstuk 3.

Invloed naar de omgeving:

Het akoestisch onderzoek is uitgevoerd conform de Handleiding Meten en Rekenen Industrielawaai 1999. Het doel van akoestisch onderzoek is de vaststelling van de geluidbelasting in de omgeving veroorzaakt door de directe en indirecte geluidhinder ten gevolge van de MFA. Het akoestisch onderzoek is uitgevoerd in het kader van een bestemmingsplanwijziging.

Op basis van onderhavig akoestisch onderzoek worden de volgende conclusies getrokken:

- Het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau bedraagt ter plaatse van de dichtsbijzijnde woningen van derden maximaal 40 dB (A) etmaalwaarde (avondperiode maatgevend).
- Het maximale geluidniveau ter plaatse van de woningen bedraagt in de dag en avondperiode maximaal 32 en 35 dB (A) als gevolg van de afzuigingen.
- De normen voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau en het maximale geluidniveau worden niet overschreden.
- Uit de berekeningsresultaten blijkt dat de voorkeursgrenswaarden van 50 dB (A) etmaalwaarde vanwege verkeer op de openbare weg (inclusief parkeerterreinen) op verschillende plaatsen wordt overschreden. De maximale grenswaarde van 65 dB (A) etmaal wordt niet overschreden.
- Ten opzichte van de bestaande situatie zal het geluidniveau als gevolg van de indirecte geluidhinder nagenoeg identiek zijn omdat als gevolg van de nieuwe MFA er nauwelijks een toename zal zijn van het aantal vervoersbewegingen.

Gelet op het uitgevoerde akoestische onderzoek is het aanvaardbaar om het voorliggende plan, dat mogelijk wordt gemaakt met deze ruimtelijke onderbouwing, te realiseren. Hierbij dient wel rekening te worden gehouden met de adviezen die zijn gedaan in hoofdstuk drie van het akoestisch onderzoek. Hiervoor wordt verwezen naar het betreffende onderzoek (bijlage 1).

Op basis van het activiteitenbesluit zal te zijner tijd een melding worden ingediend voor de recreatie inrichting. Volgens de Memorie van toelichting van het activiteitenbesluit geldt er een verbijzondering van de meet- en rekenregels voor het bepalen van het geluidsniveau van een inrichting. Bij het bepalen van het geluidsniveau wordt buiten beschouwing gelaten het stemgeluid van personen op een onverwarmd en onoverdekt terras, dat onderdeel is van de inrichting, tenzij dit terrein kan worden aangemerkt als een binnenterrein.

Nu uit het akoestisch onderzoek is gebleken dat het vorige plan geen akoestische knelpunten opleverende, vormt het plan nu evenmin een akoestisch knelpunt. De adviezen die destijds zijn gedaan, dienen ook nu in acht te worden genomen. Het onderzoek is daarom dan ook als bijlage 2 aan deze ruimtelijke onderbouwing gevoegd.

4.3 Bodem

Ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening is het zaak door middel van een bodemonderzoek de bodemgesteldheid van het plan inzichtelijk te maken. Indien sprake is van bodemverontreiniging dient een afweging plaats te vinden over de te realiseren functies op dan wel nabij betreffende verontreiniging alsmede voor de mogelijke kosten omtrent bodemsanering. De kwaliteit van de bodem dient uiteindelijk zodanig te zijn, dat zij geen belemmering oplevert voor de ter plaatse te realiseren bebouwing, c.q. functies.

Daarom is er een bodemonderzoek uitgevoerd. Deze is bijgevoegd als bijlage 1.

Uit dit bodemonderzoek blijkt, dat er milieuhygiënisch geen bezwaren zijn tegen de voorgenomen bouwplannen op desbetreffende locatie. Uitgangspunt voor de grond is hergebruik op eigen terrein.

Indien de grond wordt afgevoerd en wordt verwerkt op een andere locatie dient dit te worden gemeld op <http://meldpuntbodemkwaliteit.agentschapnl.nl>. De gemeente beoordeelt deze melding.

4.4 Externe veiligheid

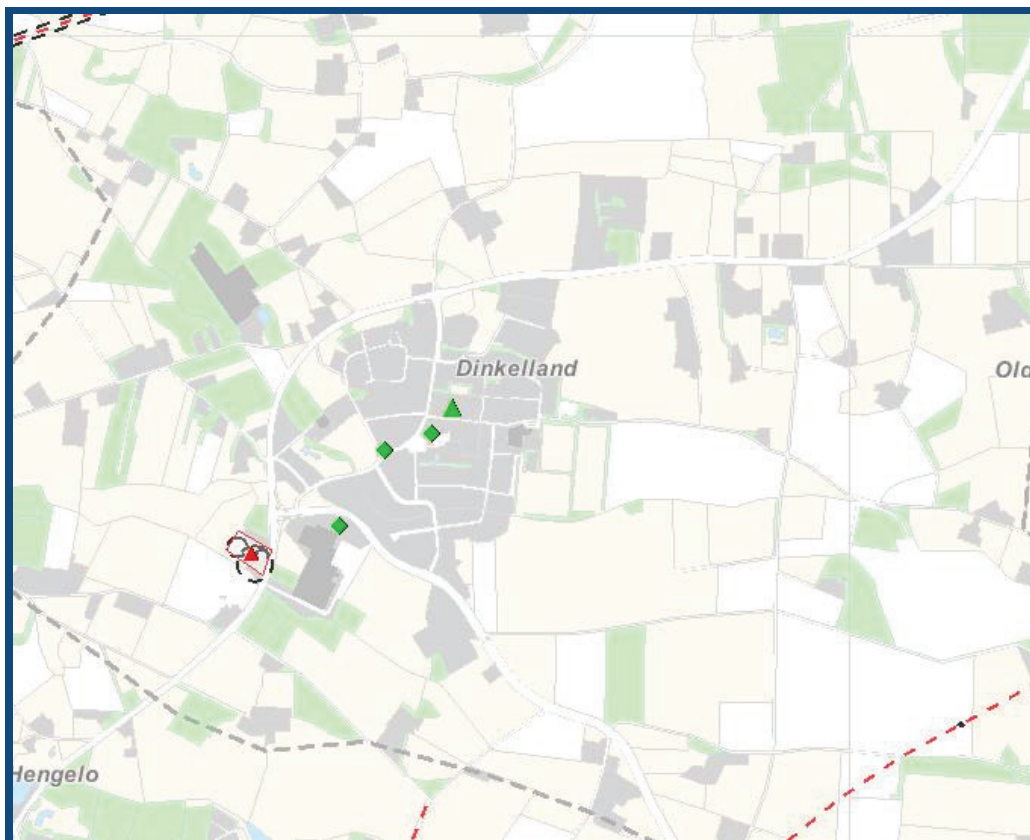
Het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI) is op 27 oktober 2004 in werking getreden.

Met het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (Bevi) zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. Het Besluit heeft als doel zowel individuele als groepen burgers een minimum beschermingsniveau te bieden tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het Besluit verplicht het bevoegde gezag (bv. de gemeente) afstand te creëren tussen kwetsbare objecten en risicovolle bedrijven. De overheden moeten de normen uit het Besluit naleven bij het opstellen van een projectbesluit.

Op grond van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen moeten risicocontouren en/of veiligheidsafstanden met betrekking tot het plaatsgebonden risico in de ruimtelijke planvorming in acht worden genomen. Verder moet rekening worden gehouden met de eventuele aanwezigheid van buisleidingen (hoge druk en transportleidingen) voor aardgas en transportroutes voor gevaarlijke stoffen.

Voor ontwikkelingen die plaatsvinden binnen het invloedsgebied van de risicovolle activiteit geldt een verantwoordingsplicht ten aanzien van het groepsrisico als de oriënterende waarde wordt overschreden en als het groepsrisico toeneemt.

Bij het plannen van risicogevoelige objecten (bijvoorbeeld woningen) in de omgeving van een risicovolle inrichting moet op basis van het BEVI op bindende wijze rekening gehouden worden met de mogelijke invloed van die inrichting). Voor de bepaling van de risicogevoelige en risicovolle inrichtingen in het plangebied kan ondermeer gebruik worden gemaakt van de risicokaart van de provincie Overijssel (figuur 4.1).

Figuur 4.1: Fragment risicokaart provincie Overijssel

Volgens deze kaart zijn in en rond het plangebied geen risicovolle inrichtingen gelegen.

Het plangebied ligt op ruim 650 meter t.o.v. het tankstation de Witte Beer, gelet op deze afstand is er geen onderzoek noodzakelijk naar de externe veiligheid.

4.5 Bedrijven en milieuzonering

In een ruimtelijke onderbouwing moet worden aangetoond dat milieugevoelige functies (woningen, verzorgingshuizen, campings) niet komen te liggen binnen belemmeringencirkels van nabijgelegen bedrijven. Voor wat betreft de onderbouwing daarvan dient in eerste instantie te worden uitgegaan van de brochure "Bedrijven en milieuzonering (2007)" van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten. De brochure geeft minimale afstanden vanaf de grenzen van een bedrijf die aangehouden moeten worden. De aan te houden afstanden van de brochure zijn opgezet voor inwaarts zonerende en bevatten vanuit de milieugevoelige functie gezien een bufferzone.

Het plangebied ligt op ruim 650 meter t.o.v. het tankstation de Witte Beer, gelet op deze afstand is er geen onderzoek noodzakelijk naar de bedrijven en milieuzonering.

4.6 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2008 is de 'Wet luchtkwaliteit' in werking getreden. Met de 'Wet luchtkwaliteit' wordt de wijziging van de Wet milieubeheer op het gebied van luchtkwaliteitseisen (Hoofdstuk 5 titel 2 Wm, Stb. 2007, 414) bedoeld. De 'Wet luchtkwaliteit' vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005. Op basis van artikel 5.16 van de Wm kan, samengevat, een bestemmingsplan worden vastgesteld of een afwijking worden verleend, indien;

- a. aannemelijk is gemaakt dat de mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt, niet leiden tot het overschrijden van een in bijlage 2 van de Wet Milieubeheer opgenomen grenswaarde 1, of
- b. aannemelijk is gemaakt dat de mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt, leiden tot een verbetering per saldo van de concentratie in de buitenlucht van de desbetreffende stof dan wel, bij een beperkte toename van de concentratie van de betreffende stof, de luchtkwaliteit per saldo verbetert door een samenhangende maatregel of een optredend effect, of
- c. aannemelijk is gemaakt dat de mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt niet in betekende mate bijdragen aan de concentratie in de buitenlucht van een stof waarvoor in bijlage 2 een grenswaarde is opgenomen of
- d. Het project is genoemd of beschreven dan wel past binnen een programma van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit.

Van een verslechtering van de luchtkwaliteit "in betekende mate" als bedoeld onder c is sprake indien zich één van de volgende ontwikkelingen voordoet:

- Woningbouw: 1500 woningen netto bij 1 ontsluitende weg of 3000 woningen bij 2 ontsluitende wegen.
- Infrastructuur: 3% concentratiebijdrage (verkeerseffecten gecorrigeerd voor minder congestie);
- Kantoorlocaties: 10.000 m² bruto vloeroppervlak bij 1 ontsluitende weg, 20.000 m² bruto vloeroppervlak bij 2 ontsluitende wegen.

Deze ruimtelijke onderbouwing maakt geen nieuwe woningbouw of nieuwe kantoorlocaties mogelijk. Het betreft slechts een uitbreiding van de bestaande bebouwing en toevoeging van verschillende functies. Er zal sprake zijn van een minimale toename van verkeersstromen. Dit zal echter niet zodanig zijn dat het leidt tot een verslechtering van de luchtkwaliteit. Hiermee wordt voldaan aan de eisen zoals gesteld in de Wet milieubeheer.

4.7 Water

Belangrijk instrument om waterbelangen in ruimtelijke plannen te waarborgen is de watertoets, die sinds 1 november 2003 wettelijk is verankerd. Initiatiefnemers zijn verplicht in ruimtelijke plannen een beschrijving op te nemen van de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Het doel van de wettelijk verplichte watertoets is te garanderen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een evenwichtige wijze in het plan worden afgewogen. Deze waterhuishoudkundige doelstellingen betreffen zowel de waterkwantiteit (veiligheid, wateroverlast, tegengaan verdroging) als de waterkwaliteit (riolering, omgang met hemelwater, lozingen op oppervlaktewater).

Op 3 juli 2013 is de digitale watertoets uitgevoerd. Uit deze toets volgt de standaard waterparagraaf. Deze standaard waterparagraaf heeft betrekking op het plan MFA te Deurningen.

Waterbeleid

De Europese Kaderrichtlijn Water is richtinggevend voor de bescherming van de oppervlaktewaterkwaliteit in de landen in de Europese Unie. Aan alle oppervlaktewateren in een stroomgebied worden kwaliteitsdoelen gesteld die in 2015 moeten worden bereikt. Ruimtelijk relevant rijksbeleid is verwoord in de Nota Ruimte en het Nationaal Waterplan (inclusief de stroomgebiedbeheerplannen).

Op provinciaal niveau zijn de Omgevingsvisie Overijssel en de bijbehorende Omgevingsverordening richtinggevend voor ruimtelijke plannen. Het Waterschap Regge en Dinkel heeft de beleidskaders van rijk en provincie nader uitgewerkt in het Waterbeheerplan 2010-2015. De belangrijkste ruimtelijk relevante thema's zijn de Kaderrichtlijn Water en retentiecompensatie. Daarnaast is de Keur van Waterschap Regge en Dinkel een belangrijk regelstellend instrument waarmee in ruimtelijke plannen rekening moet worden gehouden.

Op gemeentelijk niveau zijn het in overleg met Waterschap Regge en Dinkel opgestelde gemeentelijk Waterplan en het gemeentelijk Rioleringsplan van belang bij het afwegen van waterbelangen in ruimtelijke plannen.

Watersysteem

In het waterbeheer van de 21^e eeuw worden duurzame, veerkrachtige watersystemen nagestreefd. Dit betekent concreet dat droge perioden worden doorstaan zonder droogteschade, vissterfte en stank, en dat in natte perioden geen overlast optreedt door hoge grondwaterstanden of inundaties vanuit oppervlaktewateren. Problemen worden niet afgewenteld op andere gebieden of latere generaties. Het principe "eerst vasthouden, dan bergen, dan pas afvoeren" is hierbij leidend. Rijk, provincies en gemeenten hebben in het Nationaal Bestuursakkoord Water doelen vastgelegd voor het op orde brengen van het watersysteem.

Afvalwaterketen

Het zoveel mogelijk scheiden van vuil en schoon water is belangrijk voor het bereiken van een goede waterkwaliteit. Door te voorkomen dat grote hoeveelheden relatief schoon hemelwater door rioolstelsels worden afgevoerd, neemt het aantal overstorten van verontreinigd rioolwater op oppervlaktewater af en neemt de doelmatigheid van de rioolwaterzuivering toe. Hierdoor verbetert zowel de kwaliteit van

oppervlaktewateren waarop overstorten plaatsvinden als de kwaliteit van het effluent ontvangende oppervlaktewater. Indien het schone hemelwater door middel van infiltratie in het gebied wordt vastgehouden alvorens het wordt afgevoerd naar oppervlaktewater, draagt dit bovendien bij aan de duurzaamheid van het watersysteem. Vandaar dat het principe "eerst schoonhouden, dan scheiden,

dan pas zuiveren" een belangrijk uitgangspunt is bij nieuwe stedelijke ontwikkelingen. Als het hemelwater niet wordt aangekoppeld of wordt afgekoppeld van het bestaande rioolstelsel is oppervlakkige afvoer en infiltreren in de bodem uitgangspunt. Als infiltratie in de bodem niet mogelijk is, is lozing op het oppervlaktewater via een bodempassage gewenst.

Wateraspecten plangebied

Waterhuishouding

Het plan loopt geen verhoogd risico op wateroverlast als gevolg van overstromingen. Het plan heeft geen schadelijke gevolgen voor de waterkwaliteit en ecologie. In het verleden is er in of rondom het plangebied geen wateroverlast of grondwateroverlast geconstateerd. De toename van het verharde oppervlak is minder dan 1500m². Het plangebied bevindt zich niet binnen een beschermingszone of herinrichtingszone langs een waterloop, primair watergebied, invloedszone zuiveringstechnisch werk of een retentiecompensatiegebied. Voorkeursbeleid hemelwaterafvoer In het plan wordt het afvalwater en het hemelwater behandeld via een gescheiden stelsel: hemelwater wordt afgevoerd naar oppervlaktewater.

In het plan wordt er naar gestreefd het voorkeursbeleid van het waterschap op te volgen.

Aanleghoogte van de bebouwing

Voor de aanleghoogte van de gebouwen (onderkant vloer begane grond) wordt een ontwateringsdiepte geadviseerd van minimaal 80 centimeter ten opzichte van de gemiddelde hoogste grondwaterstand(GHG). Bij een afwijkende maatvoering is de kans op structurele grondwateroverlast groot. Bij het bouwen zonder kruipruimte kan worden volstaan met een geringere ontwateringsdiepte. Kelders dienen waterdicht te zijn. Om wateroverlast en schade in woningen en bedrijven te voorkomen wordt geadviseerd om een drempelhoogte van 30 centimeter boven het straatpeil te hanteren. Ook voor lager, beneden het maaiveld, gelegen ruimtes (kelders, parkeergarages) moet aandacht worden besteed aan het voorkomen van wateroverlast.

Watertoetsproces

De initiatiefnemer heeft het waterschap Regge en Dinkel geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft er toe geleid dat de korte procedure van de watertoets is toegepast. De bestemming en de grootte van het plan hebben een geringe invloed op de waterhuishouding. De procedure in het kader van de watertoets is goed doorlopen. Het waterschap Regge en Dinkel geeft een positief wateradvies.

4.8 Archeologie

Om het archeologisch erfgoed te beschermen moeten op grond van het Verdrag van Malta (1992) alsmede van het daarop gebaseerde thans in procedure zijnde wetsvoorstel eventuele archeologische resten in kaart gebracht worden, alvorens de bodem wordt verstoord. Rekening moet worden gehouden met in de bodem aanwezige archeologische waarden. Op de Indicatieve Kaart Archeologische Waarden (IKAW) kan per perceel onderzocht worden welke verwachtingswaarde het perceel heeft. De gemeente Dinkelland heeft een archeologische verwachtings- en advieskaart opgesteld. Het rapport is opgesteld door RAAP en geeft voor het grondgebied de verwachtingswaarde voor archeologische resten aan. Aan de hand van deze kaart (figuur 4.2, locatie is groen omcirkeld) kan bepaald worden of archeologisch onderzoek noodzakelijk is.

Figuur 4.2: Fragment archeologische verwachtingswaardenkaart gemeente Dinkelland

Het plangebied ligt voor een gedeelte in het donkerbruine gebied en voor een gedeelte in het gele gebied. Het donkerbruine gedeelte is een dekzandhoogte en -ruggen met een plaggendeek. De gele kleur is volgens de legenda beekdalen en overige laagten.

Dekzandhoogten en -ruggen

De verwachting is bij dekzandhoogten en -ruggen hoog voor archeologische resten uit alle perioden. Archeologische resten vlak onder het maaiveld en daardoor kwetsbaar voor bodemingrepen. Archeologische resten zijn hierdoor vaak minder goed geconserveerd.

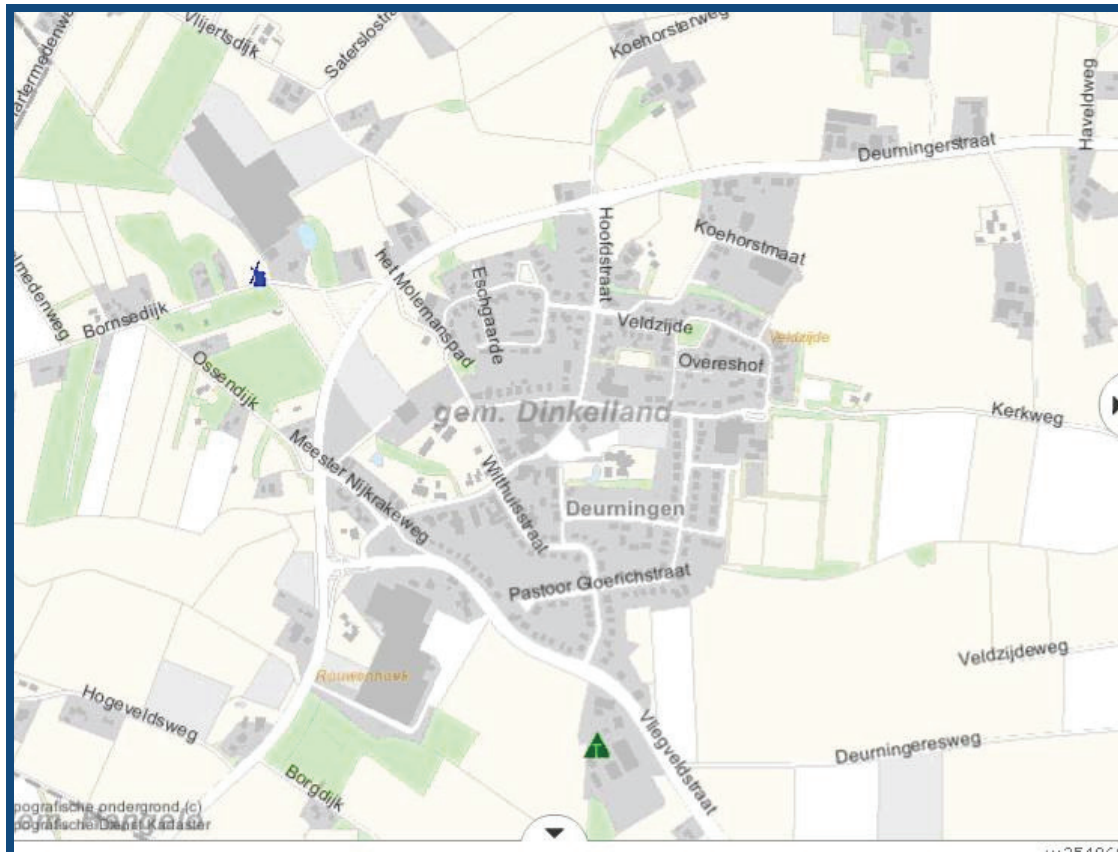
Het beleidsadvies is dat archeologisch onderzoek noodzakelijk is in plangebieden groter dan 2.500 m² bij bodemingrepen dieper dan 40 cm. Voor gebieden kleiner dan 2.500 m² geldt vrijstelling voor archeologisch onderzoek.

Beekdalen en overige laagten

De verwachting is bij beekdalen en overige laagten laag voor archeologische resten uit alle perioden. Hoofdzakelijk archeologische resten die in verband staan met beekdalgebonden activiteiten, zoals bruggen, voordes, watermolens etc. en mogelijk archeologische resten, bijvoorbeeld afval dumps, die in verband staan met bewoning op nabij gelegen, hoge gronden. Verder diverse categorieën losse vondsten.

Het beleidsadvies is vrijstelling voor archeologisch onderzoek bij bodemingrepen dieper dan 40 cm m.u.v. gebieden met een lage verwachting binnen plangebieden met meerdere verwachtingszones, en plangebieden met een lage verwachting die grenzen aan terreinen met waardevolle archeologische resten.

Het onderhavige plan omvat de uitbreiding van het aantal kleedkamers op het sprotcomplex en de realisatie van een Multifunctionele accommodatie binnen de grenzen van de bebouwing en het ontwikkelgebied is kleiner dan 2.500 m² en de bodemingreep is dieper dan 40 cm. Dit houdt in dat er geen archeologisch onderzoek hoeft te worden uitgevoerd.

Op de cultuurhistorische atlas van de provincie Overijssel zijn in het plangebied geen objecten aangeduid. Hiervoor is nader onderzoek dan ook niet noodzakelijk.

4.9 Ecologie

Ecologie is een belangrijk aspect in de ruimtelijke planvorming. Daarbij gaat het niet alleen om de effecten van ruimtelijke ontwikkelingen op beschermde soorten, maar ook om de effecten op beschermde gebieden. De gebiedsbescherming en soortenbescherming zijn wettelijk vastgelegd in respectievelijk de gewijzigde *Natuurbeschermingswet 1998* en de *Flora- en faunawet*. Vanuit nationaal ruimtelijk beleid is ook de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) van belang.

Gebiedsbescherming

Bij gebiedsbescherming moet gekeken worden naar de effecten van de activiteit op Natura 2000-gebieden en gebieden die behoren tot de EHS. Activiteiten die Natura 2000-gebieden kunnen schaden zijn verboden, tenzij de provincie hiervoor een vergunning verleent. Wanneer er activiteiten in of rond een Natura 2000-gebied gaan plaatsvinden, moet vooraf worden onderzocht of deze significante effecten op de specifieke instandhoudingsdoelstellingen van het betreffende gebied (kunnen) hebben. De instandhoudingsdoelstellingen zijn/worden vastgelegd in de aanwijzingsbesluiten die voor de Natura 2000-gebieden worden vastgesteld. In de EHS mogen geen activiteiten plaatsvinden die afbreuk doen aan de wezenlijke natuurwaarden.

De kern Deurningen vormt geen onderdeel van een Natura 2000- en/of EHS- gebied. Het natura 2000-gebied "het Lonnekermeer" ligt op een afstand van circa 2,5 kilometer van het plangebied. Dit is het dichtstbijzijnde gebied bij het plangebied en ligt op voldoende afstand, zodat er geen significante gevolgen zullen ontstaan voor "het Lonnekermeer" door de realisatie van de MFA.

Soortenbescherming

In de Flora- en faunawet zijn planten- en diersoorten aangewezen die beschermd moeten worden. De bescherming houdt in dat het verboden is beschermde, inheemse planten te beschadigen en om beschermde inheemse dieren te doden, te verontrusten, dan wel hun nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- en verblijfplaatsen te beschadigen, te vernielen, uit te halen of te verstoren. Binnen de soortenbescherming bestaan drie soortcategorieën:

- soorten waarvoor vrijstelling mogelijk is (licht beschermde soorten);
- soorten waarvoor vrijstelling mogelijk is mits aantoonbaar wordt gewerkt volgens een goedgekeurde gedragscode;
- soorten waarvoor ontheffing moet worden aangevraagd (zwaar beschermde soorten).

Naast de bescherming van soorten via de Flora- en faunawet, geldt voor alle in het wild levende dieren en planten en hun directe omgeving de 'zorgplicht'. Dit houdt in dat iedereen moet voorkomen dat zijn handelen nadelige gevolgen voor flora en fauna heeft. De zorgplicht geldt altijd, zowel voor beschermde als onbeschermde soorten.

Voor vogels geldt een algemene bescherming, waarbij het verboden is vogels en nesten in het broedseizoen te verstoren. Dat betekent dat het in die periode, voor de meeste vogels van 15 maart tot 15 juli, niet is toegestaan werkzaamheden in een gebied te starten die verstorend zijn voor broedvogels.

Aangezien de te realiseren MFA in de bebouwde kom is gelegen komen er over het algemeen geen wilde planten voor. Hierover zijn ook geen meldingen bekend bij de Provincie Overijssel en het Flora-onderzoeksgroep Twente (FLORON). Wel is in de buurt van de te realiseren MFA in het verleden de Rosse vleermuis waargenomen door de Zoogdierwerkgroep Overijssel (ZWO).

De rosse vleermuis wordt ook wel vroegvlieger genoemd (*Nyctalus noctula*). Het is één van de grotere vleermuizen van Europa. De vacht is helder rossig bruin van kleur met een goudachtige gloed in de zomer. De onderzijde is iets lichter van kleur. De oren, snuit en vleugels zijn donkerbruin.

De verblijfplaats van de rosse vleermuis is vaak een boomholte, bijvoorbeeld spleten in oude bomen of verlaten spechtenholten. Deze holte bevindt zich vaak tot 20 meter boven de grond.

De rosse vleermuis is in West-Europa een uitgesproken boombewonende soort. Zowel solitaire mannetjes, groepen vrouwtjes met jongen, als dieren in winterslaap gebruiken boomholten als onderkomen. Doordat de rosse vleermuis tamelijk luidruchtig is en de geluiden ook zonder hulpmiddelen vaak goed te horen zijn, zijn de verblijfplaatsen relatief makkelijk te vinden. Zodoende is het gebruik van boomholten door de rosse vleermuis ook al lange tijd bekend.

Aangezien bij de te realiseren MFA sprake is van aansluiting op de bestaande bebouwing en een geringe uitbreiding van de bestaande bebouwing, is de kans op de rosse vleermuis zeer klein aangezien deze met name in boomholtes verblijven. Daarnaast zijn ze ook goed te horen. De rosse vleermuis is niet gesignaleerd door de huidige gebruikers van het sportcomplex.

5 Economische uitvoerbaarheid

Ten behoeve van de uitvoerbaarheid van het projectbesluit, is het van belang te weten of het projectbesluit economisch uitvoerbaar is. Inzicht in de uitvoerbaarheid is in het bijzonder van belang waar het gaat om nieuwe activiteiten.

Voor dit projectbesluit is een exploitatieovereenkomst gesloten met de ontwikkelende partij.

De kosten voortkomende uit het opstellen van dit plan zijn voor rekening van de ontwikkelende partij. Ook eventuele planschade is voor rekening van de ontwikkelende partij.

Het is dan ook niet noodzakelijk voor dit projectbesluit een afzonderlijk exploitatieplan vast te stellen.

6 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

6.1 Vooroverleg en inspraak

Zienswijzen

Het ontwerpbesluit is inclusief de ruimtelijke onderbouwing gedurende zes weken ter inzage gelegd. Hierbij wordt een ieder gedurende 6 weken in de gelegenheid gesteld zienswijzen op het plan in te dienen. De zienswijzen worden voorzien van een gemeentelijke reactie. De indieners van de zienswijzen worden hiervan op de hoogte gesteld.

Met inachtneming van de eventuele zienswijzen wordt een beslissing op de aanvraag genomen. Tegen deze beslissing staat beroep open bij de Rechtbank en hoger beroep bij de Raad van State.

7.2 Zienswijzen

PM